

Kl. 14:48

Første næstformand (Svend Auken):

Er der flere, der ønsker ordet? Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Forretningsordenen. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 1. behandling af lovforslag nr. L 77:

Forslag til lov om ændring af lov om Det Centrale Dna-profil-register, retsplejeloven, lov om registrering af køretøjer og lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet. (Gennemførelse af Prüm-afgørelsen om udveksling af oplysninger om dna-profiler, fingeraftryk og køretøjer m.v.).

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(Fremsættelse 27.02.2008).

Kl. 14:48

Forhandling

Første næstformand (Svend Auken):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Kim Andersen.

Kl. 14:48

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Tak for ordet.

Det lovforslag, vi har til behandling her, er fra justitsministeren, og drejer sig om, at vi skal gennemføre et udkast til Rådets afgørelse om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde med henblik på bekæmpelse af terror og grænseoverskridende kriminalitet – det, der også kaldes Prüm-afgørelsen. Det er også et forslag, som tager højde for udkast til rådsafgørelse om EU-medlemsstaternes særlige indsatsenheder i krigssituationer, og endelig tager det højde for en aftale fra 2003 mellem EU og Island og Norge om anvendelsen af visse bestemmelser i konventionen fra maj 2000 om at hjælpe hinanden i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemslande og 2001-protokollen hertil.

Jeg vil gerne med det samme sige, at vi i Venstre er meget positive over for justitsministerens forslag, det kan vi støtte fuldt op om.

Vi er varme tilhængere af at udbygge det europæiske politisamarbejde. Vi mener, det er afgørende, at den lovgivning, der vedrører politiets handlemuligheder, hele tiden tilpasses den udvikling, som jo desværre finder sted i den kriminelle verden. Desuden ser vi jo en stigende tendens til grænseoverskridende kriminalitet. Samtidig med at varer, personer og værdier er blevet mere mobile med globaliseringen og det tætte europæiske samarbejde, er det samme jo altså sket for dem, der vil os noget ondt, og dem, der begår kriminalitet. Det gælder for menneskesmugling af asylansøgere, det drejer sig om organiserede tyverier, og det drejer sig om terror.

Løsningen på de problemer er jo ikke, at vi i Danmark forsøger at spærre os selv inde og tror, at vi kan undlade at handle med andre og færdes frit over grænserne – alt det, som bl.a. er fordelen ved det tætte europæiske samarbejde og globaliseringen. Næ, det er faktisk det modsatte. Globaliseringen er en kendsgerning, og den er også en forudsætning for vores høje levestandard, vores frihed, borgernes muligheder for at færdes frit og leve et liv i frihed.

Løsningen er derimod, at vi i stedet styrker indsatsen for at stoppe dem, der forsøger at udnytte den nye frihed og de nye muligheder ved at begå terror eller berige sig på andres bekostning. Denne indsats styrkes bedst ved øget internationalt politisamarbejde, som det bl.a. indgår i det her forslag. Når de kriminelle opererer på tværs af grænserne, så må politiet kunne gøre det samme.

Det er samtidig vigtigt at holde sig for øje, at forslaget ikke kun vedrører udenlandsk politis adgang til danske registre, det betyder naturligvis også, at dansk politi får lettere ved at opklare forbrydelser begået i Danmark, fordi de hurtigt vil kunne se, om f.eks. en anholdt er kendt af politiet i andre lande i EU, Norge eller Island. Det kan spare politiet mange ressourcer og være med til at opklare forbrydelser i de tilfælde, hvor efterforskning ellers måtte opgives.

For så vidt angår den del af forslaget, som omhandler personregistre, noterer jeg mig med tilfredshed, at udenlandsk politi ikke får uhindret adgang til danske registre. Det bliver kun muligt at se, om fingeraftryk m.v. er kendt af andre europæiske politimyndigheder. De nationale

myndigheder skal stadig væk give tilladelse til udlevering af egentlige sagsakter.

Alt i alt mener jeg, at det er et overordentlig fornuftigt forslag, som vil være med til at styrke både os selv og vores samarbejdspartnere i EU, Norge og Island i vores bestræbelser på at dæmme op for den grænseoverskridende kriminalitet.

Venstre kan støtte forslaget.

Kl. 14:53

Første næstformand (Svend Auken):

Vi beder ordføreren om at blive stående. Hr. Morten Messerschmidt for en kort bemærkning.

Kl. 14:53

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg lyttede opmærksomt til ordførerens rosende ord om, at EU's nye tiltag her vil føre til, at retssikkerheden vil blive forøget, og at vi vil få langt bedre midler til at bekæmpe international terrorisme. Det lyder jo alt sammen meget godt, men jeg vil sige, at jeg var en smule forundret over, at ordføreren overhovedet ikke i sit indlæg nævnte de, må man nok sige, meget kritiske bemærkninger til det her forslag, som jo er kommet i høringssvarene.

Bl.a. er Datatilsynet jo også kommet med nogle meget klare indvendinger med hensyn til, om det hit/no hit-system, man nu indfører, er i overensstemmelse med den persondatalovgivning og den sikkerhed, der skal være i forbindelse med anvendelsen af og bearbejdelsen af fortrolige eller følsomme oplysninger.

Derfor vil jeg gerne høre, om hr. Kim Andersen ikke kan komme lidt nærmere ind på de bekymrede overvejelser, som bl.a. nogle af høringssvarene har frembragt.

Kl. 14:54

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 14:54

Kim Andersen (V):

Jo, retssikkerheden skal ske fyldest, og det skal den også i forhold til det lovforslag, vi her har til behandling. Vi skal være meget opmærksomme på at sørge for, at vi har den fornødne sikring af personfølsomme oplysninger. Det mener vi også der tages højde for med den kontrol, der er fra danske myndigheders side i forbindelse med stillingtagen til, hvad det er for nogle oplysninger, der konkret skal udleveres i hver enkelt sag i forhold til den anmodning, man måtte få.

Men jeg bliver nødt til at sige, at jeg er helt klar over, at Dansk Folkeparti benytter enhver lejlighed til at miskreditere det europæiske sam-

arbejde og de frie forhold hen over grænserne for varer, økonomi og borgere. Det gør vi altså ikke, og vi erkender også, at der i forbindelse med den frihed foregår en kriminalitet, som i stigende omfang er grænseoverskridende, og der bør vi naturligvis tage de fornødne forholdsregler for at imødegå den kriminalitet. Og vi mener, at der er taget de fornødne forholdsregler for de retssikkerhedsmæssige aspekter herfor.

Kl. 14:55

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Morten Messerschmidt for en kort bemærkning.

Kl. 14:55

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg vil sige, at Dansk Folkeparti nu ikke miskrediterer, at man kan bevæge varer frit over grænserne – det er der sikkert god logik i. Det, vi miskrediterer, er, at regeringens og regeringsflertallets iver efter at få varerne til at flyde over grænserne altså også gør, at våben og narko og kvindelhandel og andre ting flyder frit over grænserne. Men det er nu ikke rigtig det, jeg spørger ind til, vil jeg sige til hr. Kim Andersen.

Det, jeg gerne vil have at ordføreren adresserer, er den kritik, som kommer fra Datatilsynet og fremgår af samlingen af høringssvar, bilag 1, side 5, hvor det klart fremgår, at man altså har nogle overvejelser over, om det her lever op til de ret strenge krav, må man sige, som vi normalt i et retssamfund stiller til behandlingen af følsomme oplysninger. Jeg synes, at når man sådan på den ene side som ordfører for et regeringsbærende parti gerne vil slå sig op som protektor for retssikkerheden, bør man på den anden side netop imødegå den kritik, der har været rejst her.

Kl. 14:56

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 14:56

Kim Andersen (V):

Det er fuldstændig rigtigt vurderet, at vi er opmærksomme på, at vi hele tiden har retssikkerheden med os i den lovgivning, vi gennemfører. Det er klart, at når man har et samarbejdende Europa, flyder varerne og kapitalen frit over grænserne, og det fører så desværre noget kriminalitet med sig. Jeg er lige ved at tro, at Dansk Folkepartis svar på at undgå den slags problemstillinger ville være at sætte hegn op om Danmark og undgå, at varer, personer og kapital kunne flyde frit. Det mener vi altså ikke er svaret, tværtimod, vi er stærke tilhængere af det

tætte samarbejde og den frie trafik hen over grænserne.

Vi har bemærket de synspunkter, der har været om retssikkerheden, og vi har diskuteret det internt, men vi mener ikke, at det er synspunkter, som har en argumentation bag sig, som gør, at der i den her sammenhæng er noget at være i tvivl om, når vi tager i betragtning, at det er de danske myndigheder, der i hvert enkelt tilfælde har ansvaret for, hvad der udleveres af oplysninger.

Kl. 14:58

Første næstformand (Svend Auken):

Vi beder ordføreren om at blive stående. Fru Karina Lorentzen.

Kl. 14:58

Karina Lorentzen (SF):

Bekymrer det ikke hr. Kim Andersen, at en eventuel misbruger af oplysningerne faktisk ikke kan drages til ansvar efter dansk lovgivning, ligesom man heller ikke har nogen effektive midler til at forhindre masseudtræk af oplysninger fra motorkøretøjsregisteret, eftersom det opereres online?

Kl. 14:58

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 14:58

Kim Andersen (V):

Jo, men jeg kan gentage, hvad jeg sagde i min besvarelse for et øjeblik siden:

Vi er meget trygge ved, at de danske myndigheder i hver enkelt sag efter konkret anmodning skal overveje, hvad det er for nogle oplysninger, der gives. Vi har persondataoplysningsloven, og vi har vores retssikkerhedskriterier, som naturligvis skal iagttages, når danske myndigheder, herunder politimyndigheder, måtte udlevere en oplysning.

Verden er jo ikke sort og hvid, og jeg kan jo ikke garantere for, at der ikke i en eller anden konkret sag på et tidspunkt i fremtiden ville kunne ske en fejl eller foregå misbrug af en given oplysning, men det påhviler altså myndighederne, der udleverer og besidder oplysningerne, at sørge for, at de gives i en relevant sammenhæng efter en konkret anmodning, og det er vi trygge ved.

Kl. 14:59

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren, og så er det fru Karen Hækkerup.

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Da Socialdemokraternes ordfører i den her sag, hr. Magnus Heunicke, ikke har mulighed for at være til stede i salen lige nu, har han bedt mig læse vores tale op, og det gør jeg selvfølgelig med glæde.

Samarbejde mellem lande og den nyeste teknologi har altid været vigtige redskaber i opklaringen af forbrydelser. Der går en lige linje fra de gamle detektivters forstørrelsesglas, opdagelsen af fingeraftrykket og til udviklingen af et af nutidens vigtigste opklaringsredskaber, dna-sporet. Samtidig breder forbyrderorganisationer deres net ud over hele verdensdele, og det danske politi ville være ilde stedt, hvis ikke de havde mulighed for at samarbejde med kollegaer i andre lande for at dæmme op for og afsløre den grove kriminalitet, som er disse kyniske bagmænds varemærke. Vi har desværre set talrige eksempler på, at den internationale kriminalitet har bredt sig til Danmark. Det gælder både narokriminalitet, menneskehandel med kvinder til prostitution og internetplyndring af almindelige danskeres betalingskort. Ja, listen er lang. Der er andre former for kriminalitet, som har andre motiver. Tagerens hæsle ansigt er for længst blevet ubehagelig velkendt her i Danmark.

Derfor har den socialdemokratiske linje været klar, og vor politik har rod i det fundamentale princip om at give politiet de bedst tænkelige arbejdsbetingelser uden samtidig at gå på kompromis med vores grundlæggende frihedsrettigheder. Netop frihedsrettighederne har været i fokus i debatten om dette lovforslag, og i Socialdemokratiet har vi lyttet nøje til henvendelserne både fra Amnesty International, Retssikkerhedsfonden og andre organisationer, der ligeledes beskæftiger sig med retspolitik og retssikkerhed.

Når disse organisationer anbefaler denne nye lov, skyldes det flere ting. Det vigtigste punkt er, at lovforslaget kun giver andre lande adgang til oplysninger om, hvorvidt der er et match i vores dna- eller fingeraftryksdatabase. Denne form for hit/no hit forhindrer, at andre lande får direkte adgang til de bagvedliggende personidentificerbare oplysninger om dna-profilen eller aftrykket.

Jeg vil også gerne fremhæve, at når det gælder flere landes samarbejde om politioperationer, gennemføres disse under værtslandets ledelse, og vi kan f.eks. forbyde fremmed politi at

bære våben, hvis de deltager i en operation i Danmark.

Til sidst skal det nævnes, at udvekslinger af oplysninger og efterretninger mellem landene kun kan ske, hvis det ikke bringer et lands sikkerhed i fare, hvis det ikke bringer en efterforskning i fare, eller hvis det ikke vil stå i klart misforhold til eller være irrelevant i forhold til et angivet formål. Vi kan også give afslag, hvis henvendelsen vedrører en lovovertrædelse, der kun kan straffes med fængsel under 1 år her i Danmark.

Her har vi altså rammerne for, hvornår og i hvilket omfang det nye redskab kan benyttes; rammer, der gør, at loven vil blive effektiv og samtidig ikke på nogen måde kan siges at være et overgreb mod retssikkerheden. Vi vil ikke bøje os for terror og international kriminalitet, men vi vil heller ikke lade terrortruslen indskrænke det frie og demokratiske samfund, vi kæmper for at beskytte.

Med disse ord skal jeg meddele, at Socialdemokraterne støtter lovforslaget.

Kl. 15:02

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren, og så går vi videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 15:02

(Ordfører)

Morten Messerschmidt (DF):

Da der for et års tid siden skulle gives mandat i Europaudvalget til spørgsmålet om Prümtraktaten, var Dansk Folkeparti blandt de partier, der ikke kunne støtte regeringens mandat.

Der er givetvis nogle, der vil spørge – det har allerede været fremdraget – hvorvidt det skyldes, at Dansk Folkeparti er modstander af, at politimyndigheder skal samarbejde på tværs af grænser og udveksle oplysninger. Dertil er svaret selvfølgelig nej. I en verden, hvor den internationale kriminalitet breder sig som en steppebrand, giver det naturligvis kun mening at samarbejde på tværs af grænserne. Naturligvis skal vi udveksle erfaringer og oplysninger med andre lande for på den måde at kunne imødegå den internationale kriminalitet, som vi ser er under oparbejdelse.

Når Dansk Folkeparti i sin tid var og stadig i dag er skeptiske over for det her forslag, handler det primært om den udvidede bemyndigelse for fremmede landes politifolk til at operere i Danmark. Det er en logisk forlængelse af, at man har gjort det forbudt at have politi og toldbetjente

ved grænsen, at tyske betjente nu skal have mulighed for at forfølge forbrydere ind over den danske grænse.

Men vi i Dansk Folkeparti er ikke tilhængere af, at grænsekontrollen er nedlagt. Tværtimod så vi mægtig gerne, at Danmark på linje med andre lande, som også er medlem af Schengenaftalen, permanent havde politi ved den dansk-tyske grænse. Det ville utvivlsomt gøre det vanskeligere for de kriminelle at føre deres forehavende ud i livet. Problemet er, at dette står i vejen for drømmen om et grænseløst europæisk storstatsamarbejde.

At EU nu ønsker, at tysk politi skal have lov at operere på dansk territorium, hænger nemlig uløseligt sammen med, at EU har forbudt dansk grænsekontrol. Havde vi fortsat grænsekontrollen, ville det være helt uproblematisk for de tyske politimyndigheder, længe inden de nåede den danske grænse, at gøre de danske myndigheder opmærksom på, at de skulle standse dem, som snart ville krydse vores sydlige grænse. Det er umuliggjort af Schengenaftalen, hvis forbud mod grænsekontrol først og fremmest har gavnede de allermest hårdhændede og internationale kriminelle her i verden.

Dansk Folkeparti er optaget af danskernes retssikkerhed, både retssikkerheden ved domstolene og sikkerheden, når vi færdes på gader og stræder. Aldrig før har Danmark været så oversvømmet af narkotika og våben, som tilfældet er i dag. Organiserede indvandrerbander laver millionforretninger på at smugle våben og narkotika ind i landet – noget, vi desværre alt for ofte kan konstatere bare ved at kigge i dagspressen. Så sent som i denne weekend faldt der igen skud i de københavnske gader. Denne gang var det faktisk mit eget gamle gymnasium, Sankt Annæ i Valby, det gik ud over.

Enhver, der går i byen, ved, at et omfattende antal udlændinge bevæger sig i bander med uanet adgang til våben og narko. Vi vil ikke stille os accepterende i en sådan situation. Vi vil bekæmpe årsagen til disse problemer. Og symptomerne, som jeg næsten tror selv en justitsminister ville kunne få øje på, hvis hun bevægede sig ud i det københavnske eller århusianske natteliv, er uvægerlig Schengenaftalens konsekvens.

Vi vil ikke lappe på andres fejl, vi vil løse problemerne. Derfor kan vi heller ikke støtte den udvidede adgang for fremmede politimyndigheder til at operere på dansk territorium.

Når det derimod kommer til systemet med udveksling af data mellem myndigheder, er

Dansk Folkeparti mere positivt indstillet. Vi kan godt se logikken i, at der naturligvis skal ske udveksling af informationer, som kan medvirke til at fange kriminelle og opløse kriminelle netværk. Derfor vil vi også i udvalgsarbejdet gå langt mere positivt ind i den del af forslaget. Dog skal jeg sige, at vi noterer os, at en lang række af høringsparterne har rejst spørgsmål om den praksis, der lægges op til. Vi vil i udvalgsarbejdet rejse en række spørgsmål på linje med dem, som en række af høringssvarene rejser. Vi noterer os f.eks., at Datatilsynet udtrykker betænkelighed ved den adgang til at indhente oplysninger direkte, som det her lovforslag giver andre landes myndigheder, og vi konstaterer, at Landsforeningen af Beskikkede Advokater ligefrem advarer imod den praksis, ligesom Dansk Retspolitisk Forening også er betænkelig ved den direkte adgang til at søge i danske registre.

Konkluderende må jeg derfor sige, at Dansk Folkeparti kan se positive elementer i forslaget, men at der desværre også er dele, som vi bestemt ikke finder sympatiske. Og det er baggrunden for DF's modstand i dag, ligesom det var baggrunden for, at vi ikke kunne støtte regeringens mandat i fjor.

Kl. 15:07

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren, og så er den næste i ordførerrækken fru Karina Lorentzen.

Kl. 15:07

(Ordfører)

Karina Lorentzen (SF):

Grundlæggende kan man ikke være uenig i, at politiets arbejde over grænserne skal styrkes og effektiviseres, når nu så meget kriminalitet i dag er af grænseoverskridende karakter. Man kan derfor ikke være modstander af, at det med implementeringen af denne lov kan lade sig gøre at søge i dna-profiler og fingeraftryk i danske databaser.

Der gives ikke adgang til flere oplysninger end det, der i dag er muligt at få europæisk politi imellem, men der bliver mulighed for hurtigt at søge i databaser for at se, om de indeholder en bestemt dna-profil eller et bestemt fingeraftryk. Det kan hurtigt afgøres, om et aftryk eller en profil er kendt. Det giver imidlertid ikke mulighed for at få de bagvedliggende personoplysninger; dem skal man ligesom hidtil anmode om at få ad de sædvanlige kanaler og under de sædvanlige forudsætninger. Så som udgangspunkt vil der ikke kunne udveksles andre eller flere

oplysninger, men det vil kunne ske hurtigere og mere effektivt.

SF er på det rene med, at det oprindelige lovudkast har undergået mange forandringer, bl.a. for at imødekomme høringssvarenes bekymring for de forskellige medlemslandes datalovgivning. Der var en del kritiske høringssvar, bl.a. fra Datatilsynet. De nye høringssvar fra Datatilsynet rummer stadig væk mange bekymringer. Bl.a. kan man ved misbrug af oplysningerne ikke drages til ansvar efter dansk lovgivning, ligesom der er en bekymring for masseudtræk af oplysninger fra motorkøretøjsregisteret, som jo opereres online.

Lovforslaget er uhyre komplekst, og som det også blev udtrykt i Europaudvalget fra SF's side, gav man mandatet, men man forpligtede sig ikke i forhold til det endelige udkast. SF føler, at der er et behov for yderligere afklaring af lovforslaget og kan derfor ikke umiddelbart sige god for forslaget, i det mindste har vi – hvis forslaget vedtages – meget brug for en evaluering af det over tid, som handler om, hvordan de udvekslede data behandles.

SF's bekymring går på, hvad der sker med dataene efter udvekslingen. Selv om der er et krav om sletning af data efter udvekslingen, er spørgsmålet, hvordan vi effektivt kan sikre, at sletningen sker, og at dataene kun anvendes til de formål, som er angivet. SF er derfor afventende.

Kl. 15:10

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så går vi videre i rækken, og den næste er hr. Tom Behnke som ordfører.

Kl. 15:10

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Grænseoverskridende kriminalitet og terror skal bekæmpes, og vi bliver nødt til i vore dage at se i øjnene, at den grænseoverskridende kriminalitet og terror løber utrolig hurtigt. Hvis myndighederne skal kunne følge med, er det væsentligt, at vi indretter spillereglerne på en sådan måde, at politiet kan løbe lige så hurtigt som forbryderne. Ellers bliver det ganske svært at fange forbryderne, og det bliver ganske svært at forebygge kriminelle handlinger. Derfor er det relevant at se på den nye teknologi og de nye muligheder og se på, hvordan vi sørger for at udnytte og bruge dem bedst muligt i kampen mod terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet.

Det, forslaget her handler om – og det tror jeg måske kan være meget gavnligt lige at huske på

– er jo ikke spillereglerne for udlevering af personoplysninger fra Danmark til andre lande eller den anden vej. Det har vi sådan set allerede regler om, og det gør man sådan set allerede den dag i dag. Så de bekymringer, som f.eks. SF's ordfører havde, er nogle bekymringer, man i givet fald så også skal gøre sig i forhold til den eksisterende lovgivning.

Hvad er det, det her forslag gør? Ja, det går fra en tilstand, hvor man i dag, hvis man ved en grænseoverskridende kriminel handling et eller andet sted, skal vi sige i Belgien, finder et dna-spor eller et fingeraftryk, så rent faktisk skal sætte sig ned og formelt skrive et brev til 24 forskellige lande og spørge, om de hver især vil prøve at se i deres database, om det fingeraftryk eller dna-spor skulle være der, hvorefter de i alle landene skal sidde og lave det her stykke arbejde. Og dér, hvor man så finder det, kan man så vurdere, om man skal udlevere det eller ej.

Det bliver med det her lovforslag i fremtiden tusind gange nemmere, på den måde at det pågældende land, der har fundet et spor, kan gå ind i den fælles database og søge på sporet. Hvis det spor findes et sted, kommer der det, der hedder et hit. Lad os sige, at sporet fører til Spanien, ja, så har man altså mulighed for at sende ét brev direkte til Spanien og sige, at vi her har fundet et hit: Der er et match mellem et spor, vi har fundet, og et spor, der ligger i jeres database – kan vi få at vide, hvem der står bag det dna eller det fingeraftryk? Herefter er det de spanske myndigheder, der ud fra deres spilleregler skal vurdere, om de vil udlevere oplysninger eller ej.

På samme måde gør det sig gældende for Danmarks vedkommende. Det vil sige, at det altså er danske spilleregler, der bestemmer og afgør, om vi vil udlevere oplysninger eller ej. Sådan er det allerede i dag. Sådan vil det også være i fremtiden. Det, lovforslaget alene gør, er, at det bliver hurtigere og nemmere at fange forbryderne, og det kan jeg ikke se hvordan man på nogen måde kan have noget som helst imod.

Lad mig så også gribe fat i et af de argumenter, der har været – jeg tror også, det var fra SF's ordfører – nemlig at man var bekymret for, at der ville kunne ske masseudtræk fra motorregisteret, altså Køretøjsregisteret. Se, det er jo altid sådan, at man kan misbruge de muligheder, man har, men lovforslaget her foreskriver jo klart og tydeligt, at det, man må, er at bruge det til efterforskning af en konkret straffesag eller en konkret sag om opretholdelse af den offentlige sikkerhed. Det er det, der står. Det er da så rig-

tigt, at man godt kunne forestille sig den situation, at et eller andet land, som er med i det her, synes, at det vil man forbyrde sig imod; man vil slet ikke følge de spilleregler, der er. Men hvis man altid har den mistanke til hinanden, kan vi jo slet ikke samarbejde.

Vi er nødt til at gå ud fra, at det her er et samarbejde, hvor vi har nogle fælles spilleregler for samarbejdet. Skulle det så vise sig, at et af de 25 lande er en banditstat, der ikke overholder de spilleregler, der er, tager man fat i det til den tid. Men det er altså forkert at tro, at man kan lave et masseudtræk. Det kan man ikke, det må man ikke, og det er der ikke nogen, der har nogen som helst interesse i at gøre; så det vil selvfølgelig ikke ske.

Vi kan fra konservativ side varmt støtte det her lovforslag, som i den grad vil gøre det hedt for de kriminelle.

Kl. 15:14

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Vi beder ordføreren om at blive stående. Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 15:14

Line Barfod (EL):

Ordføreren mente, at hvis der skete misbrug i et land, var det, fordi det var en banditstat. Jeg går ikke ud fra, at ordføreren vil betegne Danmark som en banditstat, men dog har vi da også i Danmark set eksempler på, at politifolk har misbragt deres adgang til f.eks. Kriminalregisteret til at gå ind og søge på tidligere sager, gamle sager, om spritkørsel og andet. Vi har set eksempler på politifolk, der har misbragt deres adgang til at give oplysninger videre til kriminelle osv.

Der findes jo alle steder brodne kar, så jeg mener ikke, at det, at man siger, at der kan ske misbrug, fører til, at man så må sige, at de lande, hvor det foregår, er banditstater. Men det må vel føre til, at man prøver at begrænse mulighederne for, at der sker misbrug, og prøver at sikre så høj grad af kontrol som muligt og prøver at opbygge nogle systemer, hvori der ikke kan ske misbrug.

Kl. 15:15

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 15:15

Tom Behnke (KF):

Det er rigtigt, at der altid vil kunne forekomme brodne kar. I det omfang det gør sig gældende, at en betjent skulle sidde og synes, at det kunne

være evig morsomt at lave et masseudtræk fra Køretøjsregisteret – jeg kan ikke se, hvad han skulle bruge det til – vil det jo i sig selv være strafbart og blive retsfulgt, og den pågældende embedsmand, politimand, eller hvad det nu er, vil blive straffet for sin gerning.

Det, man så kan tale om, er, hvis der skulle være et af de lande, der er med, som synes, at det er o.k., at en politimand eller en anden embedsmand sidder og misbruger de her regler, så har vi en ny situation. Men det er jo ikke en situation, der er på nuværende tidspunkt, for på nuværende tidspunkt er det sådan, at det er strafbart både her og der.

Kl. 15:16

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 15:16

Line Barfod (EL):

Ved hr. Tom Behnke, at det er strafbart i samtlige 27 EU-lande, hvis det efterhånden bliver udvidet til det – i hvert fald i de lande, der er med i det? Ved hr. Tom Behnke det?

Problemet er vel, at når vi vedtager de her forskellige EU-regler, ved vi faktisk ikke, hvilke regler der er gældende i de enkelte lande, i forhold til hvad der er strafbart og hvad der ikke er strafbart. Vi ved ikke, hvilke systemer de har opbygget for at sikre, at der ikke sker misbrug. Nogle af de ting, vi gjorde i Danmark, for at sikre, at der ikke skete misbrug, var jo at lave regler om, hvordan man skal logge sig på, hver gang man skal ind i systemet osv.

Derfor går bekymringen jo på, om man bare iværksætter det ene tiltag efter det andet uden at sikre sig, at der er de fornødne regler, uden at sikre sig, at der er de fornødne it-retningslinjer for, hvordan man sikrer sig mod misbrug, herunder sikrer sig mod, at nogen overhovedet kan komme til at lave masseudtræk. Det er det, bekymringen går på, vil jeg sige til hr. Tom Behnke.

Kl. 15:17

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 15:17

Tom Behnke (KF):

Jo, men bekymringen er jo overflødig, for hvorfor skulle man gøre det? Hvad skulle man bruge det til? Hvad skulle sigtet være med at gøre det? Hvorfor skulle man i et af de deltagende lande sidde og lave et totaludtræk fra det danske motorregister? Hvad skulle man få ud af det? Hvad skulle man bruge det til?

Det er altså en eller en hypotetisk idé om, at der skulle være nogle, der kunne sidde og synes, det var sjovt. Det tror jeg simpelt hen ikke på.

Det andet, der gør sig gældende, er, at hvis ikke det er sådan, at det er direkte strafbart for den enkelte medarbejder, hvis man forbryder sig mod det her, vil der være en ny situation, for så er det klart, at landene ikke har det samme grundlag at spille på. Og det vil man selvfølgelig tage op i den konkrete situation, hvis det overhovedet skulle finde sted. Men jeg tror som udgangspunkt ikke på, at det vil finde sted, og derfor er der ikke nogen grund til at gøre sig den bekymring på nuværende tidspunkt.

Skulle vi nå dertil, er der slet ingen tvivl om, at efterhånden som det her bliver implementeret, og efterhånden som landene tilslutter sig, tilslutter de sig også det grundlag, der gør sig gældende.

Kl. 15:18

Første næstformand (Svend Auken):

Der er to mere, der har bedt om korte bemærkninger. Den første er fru Karina Lorentzen, værsgo.

Kl. 15:18

Karina Lorentzen (SF):

Hr. Tom Behnke må dog kunne bekræfte, at det vil være enormt svært at forhindre, at der sker masseudtræk fra motorkøretøjsregisteret, når man kan operere i det online. Hvem skulle forhindre det?

Kl. 15:18

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 15:18

Tom Behnke (KF):

Når man har en lovgivning, og når vi har nogle spilleregler, så står det sådan set enhver frit for at overtræde de spilleregler. Altså, selv om vi har en lov i Danmark, der siger, at man ikke må slå ihjel, er der sådan set stadig nogle, der gør det. Men når det så finder sted, så er det jo, at man kommer efter de pågældende og siger: Det der var en overtrædelse af de spilleregler, vi har. Og så bliver det sanktioneret.

Hvis det er i forhold til en konkret medarbejder, der skulle foretage et masseudtræk, så kan den konkrete medarbejder blive sanktioneret for det. I det omfang der er et land, der deltager i det her, og som fuldstændig har misforstået, hvad det går ud på, så vil de øvrige lande jo have mulighed for at sanktionere over for det land og sige: Så lukker vi her, fordi I ikke lever op til spillereglerne.

På den måde er man jo nødt til have nogle spilleregler og gå ud fra, at folk overholder dem. Men hvis de ikke gør det – eller hvis lande ikke gør det – så kan man reagere i forhold til dem, der overtræder de pågældende spilleregler. Det er jo helt naturligt, og det er fuldstændig som med lovgivningen om, at man ikke må stjele biler osv. Selv om der er en sådan lovgivning, så er der stadig væk nogle, der gør det – ja, det er der. Hvordan dæmper vi op for det? Ja, det gør vi ved at komme efter dem, når de gør det.

Kl. 15:19

Første næstformand (Svend Auken):
Fru Karina Lorentzen.

Kl. 15:19

Karina Lorentzen (SF):

Men vi kan jo ikke retsforfølge dem efter dansk lovgivning; det er jo det, der er problemet.

Kl. 15:19

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 15:19

Tom Behnke (KF):

Sagen er, at de lande, der deltager i det her samarbejde, har en fælles interesse i at have et fælles grundlag at spille på. Landene har en fælles interesse i at bekæmpe international kriminalitet, bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet og i at bekæmpe terrorisme. Det er derfor, at landene er gået sammen om det her. Landene tilslutter sig jo ikke det her med henblik på at misbruge systemerne. Hvis et af de pågældende lande gjorde det, ville det blive skubbet ud af fællesskabet. Så ville man jo ikke have det med længere. Sådan er det, når vi taler på statsniveau.

Når vi taler konkret på medarbejderniveau, så vil det jo være sådan, at den konkrete medarbejder vil blive sanktioneret for at overtræde spillereglerne.

Kl. 15:20

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Morten Messerschmidt for en kort bemærkning.

Kl. 15:20

Morten Messerschmidt (DF):

Det interessante er jo, hvor hr. Tom Behnke ved det fra. Det er jo, som om hr. Tom Behnke tror, at det i alle EU's medlemslande fungerer ligesom i Danmark, som jo må siges at have en meget høj hæderlighed i administrationen og en meget høj grad af fravær af korruption. Det gør sig jo desværre ikke gældende i alle EU's medlemslande.

Jeg går ud fra, at hr. Tom Behnke er bekendt med, at nogle af EU's medlemslande i dag rent

faktisk er mere korrupte end lande som Ghana, Namibia, Cuba og lignende stater, hvis man ser på de internationale opgørelser, der findes.

Det spørgsmål, man så logisk set må rejse, er, om hr. Tom Behnke virkelig vil have tillid til administrationer, som – i hvert fald ifølge Transparency International – er gennemkorrumperede. Og om han vil have fuld tillid til, at lande og administrationer selv vil tage hånd om, at de, der overtræder reglerne, bliver strafforfulgt, hvis de overtræder de regler og den adgang, som hr. Tom Behnke hermed giver deres administrationer til de danske registre. Er det ikke en lille smule naivt? må jeg spørge hr. Tom Behnke om.

Kl. 15:21

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:21

Tom Behnke (KF):

Nej, det er det ikke på nogen som helst måde. Når man laver de her spilleregler, så er det for at bekæmpe den internationale og den grænseoverskridende kriminalitet, og for at myndighederne har mulighed for at reagere hurtigt her og nu. Det fremgår klart og tydeligt, at det er i konkrete sager og hændelser, at man kan lave et opslag i motorkøretøjsregisteret. I et samarbejde er vi jo nødt til at gå ud fra, at de lande, vi samarbejder med, samarbejder på det samme grundlag. Og i det omfang, der er lande eller medarbejdere i nogle lande, som ikke lever op til bestemmelserne, så har man mulighed for at sanktionere direkte eller sige, at de pågældende lande ikke kan være med i samarbejdet længere. Den mulighed foreligger jo.

Men udgangspunktet er jo, at de lande, der går sammen om det her, har en fælles interesse. Og hvis man har den fælles interesse, hvorfor skulle man så ødelægge det for sig selv? Det giver jo ikke nogen mening.

Kl. 15:22

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Morten Messerschmidt for en kort bemærkning.

Kl. 15:22

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg tror, at hr. Tom Behnke og jeg er fuldstændig enige om, hvor vi skal hen, nemlig at vi skal opklare international kriminalitet. Det, der så bare er besynderligt, er, at hr. Tom Behnke kaster sig ud i sådan en flammetail for, at alle medlemslande i EU – uden at danske myndigheder kan efterprøve det og uden danske myndigheders mellemkomst – skal have direkte adgang til alle

danske registre. Det må jo hvile på en tanke om, at alle EU's medlemslande har en administration og en praksis og en adfærd, som er fuldstændig lige så effektiv som den i Danmark. Og der er det bare, at jeg forstyrrer hr. Tom Behnkes retorik med nogle data. For sådan er det ikke.

Hvis man ser på de internationale opgørelser over korrupsionsniveau, vil man altså kunne konstatere, at f.eks. Rumænien er mere korrump end Namibia og Cuba. Det må da også gøre en lille smule indtryk på en retscaffen konservativ ordfører som hr. Tom Behnke. Og når det i øvrigt bakkes så markant op af høringsbidragene, hvor Datatilsynet og Advokatsamfundet og andre faktisk ytrer bekymring over for det her, så kunne man godt have forventet en noget mere ydmyg tilgang til det end den linje, som hr. Tom Behnke lægger for dagen.

Kl. 15:24

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:24

Tom Behnke (KF):

Nu er jeg nok lige nødt til at fastholde, hvad det er, forslaget går ud på. Det er ikke at give de deltagende lande adgang til samtlige danske registre – det er det ikke. Det, vi taler om her, er det, der hedder hit/no hit i forhold til fingeraftryk og dna. Derudover er der en mulighed for at lave en konkret forespørgsel i Centralregisteret for Motorkøretøjer. Rent teknisk er man nødt til at have en nummerplade, som man slår op i registeret for at få nogle informationer ud – det er den tekniske måde, som systemet fungerer på allerede i dag. Så forudsætningen for, at man kunne lave et masseudtræk, ville være, at man tog en lang række nummerplader og indtastede hver enkelt nummer for at få et opslag, som man kunne printe ud. Den forestilling, at man bare lige trykker Ctrl et eller andet, hvorefter der printes en million køretøjer ud i printeren, kan ikke lade sig gøre. Og derfor synes jeg, at man fuldstændig overdramatiserer, hvad det her går ud på.

Kl. 15:25

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:25

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Dette forslag gennemfører jo – om ikke andet – så dele af Prümuførelsen. Sigtet er først og

fremmest at bekæmpe kriminalitet og terror. Metoden er øget udveksling af oplysninger mellem myndighederne i de forskellige EU-lande.

Det Radikale Venstre deler sigtet – vi vil gerne være med til at bekæmpe kriminalitet og terror. Det er vigtige opgaver for de demokratiske retssamfund, så vi kan skabe tryghed og sikkerhed for borgerne.

De internationale kriminelle og terrorister er jo allerede blevet globale og grænseoverskridende, og derfor er det vigtigt, at vi som nationer er med til at sikre, at politiet også får grænseoverskridende redskaber, så vi kan komme efter forbryderne. Så langt i forhold til sigtet.

I forhold til metoden har Det Radikale Venstre en mere iboende tvivl. Det er alment kendt, at vi er Folketingets forsigtigste, når det kommer til brug af personfølsomme oplysninger om borgerne. Jeg medgiver, at der er andre forsigtigpartier blandt Folketingets partier. Det er ikke noget, man skal gøre i flæng. Den enkelte borger skal også beskyttes mod statens – i det her tilfælde staternes – og myndighedernes eventuelle misbrug af sådanne oplysninger. Det er helt basalt. Personfølsomme oplysninger skal behandles med omtanke.

Derfor er vi også meget glade for, at man vælger den såkaldte hitmodel, som giver det forespørgende land mulighed for at se, om der er match i eksempelvis de danske dna- og fingeraftryksregistre. Der er altså en adgang til at få at vide, om der er et sammenfald, eller om der ikke er et sammenfald. Der er ikke mulighed for, at den forespørgende part kan gå ind og lede i eksempelvis de danske registre.

Jeg synes også, det er værd at bemærke to af de høringssvar, der er kommet. For det første det svar fra Retssikkerhedsfonden, der godt nok er meget skeptisk over for forslaget, men dog anerkender, at den diskussion, der har været, har ført til et bedre forslag end det, der oprindeligt forelå. Faktisk roses det, at de begrænsninger, der er kommet i pligten til at udveksle oplysninger, efter Retssikkerhedsfondens opfattelse gør Prümftalen mindre betænkelig, end den tidligere ville have været.

For det andet synes jeg, at også høringssvaret fra Amnesty International er værd at bemærke sig. Amnesty International anfører, at der ikke i sig selv er retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved, at der gives de kompetente, retshåndhævende myndigheder i andre medlemslande en begrænset søgeadgang i Det Centrale Dna-profil-register og i politiets Centrale Fingeraf-

tryksregister. Amnesty International bemærker i den forbindelse, at det afgørende er, at yderligere oplysninger om personerne bag de hits, der er tilvejebragt, kræver en konkret henvendelse til danske myndigheder, som derefter tager stilling til, om de pågældende oplysninger skal videregives. Og det er jo lige præcis sådan, forslaget er udmøntet.

På den baggrund skal jeg bekræfte det til-sagn, som Det Radikale Venstre allerede har givet i Folketingets Europaudvalg. Vi støtter forslaget fra justitsministeren.

Kl. 15:28

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 15:28

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Når man hører debatterne her i Folketinget om, hvorvidt vi skal tilslutte os alle de mange nye forslag, der hele tiden kommer på EU-området om yderligere tiltag over for borgere og virksomheder i EU på det strafferetlige område, kunne man nogle gange godt få den opfattelse, at der var partier i Folketinget, som var imod, at man samarbejder internationalt om at bekæmpe kriminalitet. Sådan tror jeg ikke det er. Jeg kan simpelt hen ikke forestille mig nogen, der ikke synes, at det er rigtig vigtigt at have et stærkt internationalt samarbejde imod kriminalitet. Der er menneskehandel, der er våbenhandel, der er narko, der er mange andre ting, der er grænseoverskridende, og som det er rigtig vigtigt at vi bruger ressourcer på at samarbejde om og finde de bedste muligheder for at bekæmpe, fordi det fører til tragiske forhold for ofrene og også udgør en trussel mod vores samfund.

Men spørgsmålet er jo, hvordan vi bedst sikrer det internationale samarbejde; hvordan vi bedst sikrer, at vi bekæmper den trussel mod vores samfund uden samtidig at fjerne noget af det, der er grundlaget for, at vores samfund er så stærke. Det er nødvendigt, at vi ser på, om vi kan lave et stærkt samarbejde uden at give køb på vores frihedsrettigheder og vores retssikkerhed; det er nødvendigt at begynde at se på, hvordan vi kan bruge alle de muligheder, den nye teknik giver, for faktisk at lave nogle kontrolsystemer, nogle sikkerhedsregler osv. frem for kun at se på, hvordan vi bedst åbner alting på tværs af grænserne. For det store problem er jo, at man har sat fuld fart på opbygningen af muligheder for at indhente oplysninger på

tværs af grænserne – for at politiet kan snakke sammen og tjekke i registre på kryds og tværs – mens den del, der handler om at få opbygget kontrolmekanismerne, så vi kan have tillid til, at det foregår uden misbrug, og at retssikkerheden bliver overholdt, går utrolig langsomt. Den opbygning af kontrolsystemerne sættes der meget, meget få ressourcer af til.

Det har jo i de enkelte lande taget lang tid at opbygge den balance mellem de magtbeføjelser, man giver politiet og myndigheder til at foretage indgreb, registrere oplysninger osv. og så retssikkerheden og frihedsrettighederne, retten til at have privatlivets fred. Vi brugte lang tid i Folketinget på at diskutere persondataloven; det tog flere år at få den på plads og få afvejet alle de forskellige ting, der skulle afvejes. Men når man så bare kommer med alle de her EU-regler og sætter den afvejning i det enkelte land ud af spil, fordi man aldrig får den ordentlige, grundige diskussion og heller ikke diskuterer alle de enkelte elementer set under et, så er det, vi begynder at få et problem, og det er derfor, vi siger, at vi ikke bare vil sige ja til alle de ting, der kommer hele tiden. Selv om vi går ind for øget samarbejde over grænserne, bør vi sætte os ned og tage den tid, det tager at sikre, at vi får opbygget et ordentligt kontrolapparat, og at vi bruger den nye tekniks muligheder for at sikre, at der er mindst mulig risiko for misbrug. For hvis der først begynder at komme for mange sager frem om misbrug, risikerer vi, at folk mister tilliden til systemerne, og vi kan jo se, hvad det gør ved lande, hvis befolkningen mister tilliden til politiet, mister tilliden til myndighederne, mister tilliden til, at de har deres frihed og deres privatliv. Derfor er det så vigtigt, at vi er på vagt over for det, for ellers risikerer vi, at vi selv er med til at nedbryde vores samfund.

Derfor kan vi altså ikke støtte forslaget, som det ligger her, for vi mener, det er nødvendigt, at vi først får opbygget den nødvendige kontrol i EU med alle de mange oplysninger og alle de mange muligheder for indgreb på tværs af grænserne.

Kl. 15:32

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Naser Khader som ordfører.

Kl. 15:32

(Ordfører)

Naser Khader (NY):

Det er Ny Alliances holdning, at det ikke skal være muligt at unddrage sig retsforfølgelse ved at krydse grænserne. For at et internationalt

retssamfund skal kunne fungere, kræver det derfor smidige regler, der giver myndigheds personer i de enkelte lande mulighed for at gennemføre en effektiv efterforskning.

Gennemførelsen af Prüm-afgørelsen er et godt eksempel på et forsøg på at smidiggøre det mellemstatslige samarbejde. Vi har noteret os, at der i hørings svarene rejses spørgsmål om sikring af sletning af oplysninger, og at justitsministeren har forpligtet sig til en drøftelse med Datatilsynet om sletning af data. Det ser vi frem til at høre nærmere om under udvalgsarbejdet, for det er jo vigtigt, at vi sikrer os, at den mere effektive efterforskning hen over grænserne altid er i balance med de høje krav til persondatabeskyttelse, vi har i Danmark.

Vi har derfor også noteret os, at justitsministeren i denne sammenhæng fremsætter et forslag til folketingsbeslutning om medvirken til EU's vedtagelse af en rammeafgørelse om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med det politimæssige og strafferetlige samarbejde. Fælles mindsteregler, der selvfølgelig ikke betyder, at vi i Danmark skal sænke vores niveau, er en absolut nødvendighed, hvis et internationalt retssamfund skal give god mening.

Men vi er positive over for forslaget og ser frem til udvalgsarbejdet.

Kl. 15:34

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så går vi over til ministeren. Justitsministeren, værsgo.

Kl. 15:34

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne indlede med at takke Folketinget for en meget venlig behandling af lovforslaget, og som jeg kan høre det, er der også – måske lige med undtagelse af fra Enhedslisten – meget stor opbakning til det.

Jeg skal nok vende tilbage til bl.a. hr. Morten Messerschmidt, for jeg håber med min tale nu at kunne rydde nogle misforståelser af vejen, så også Dansk Folkeparti kan komme med i båden med de partier, der gerne vil være med til at give et løft til bekæmpelsen af den grænseoverskridende kriminalitet.

Men lad mig lige starte med blot at understrege – for der har jo været en diskussion, der har bredt sig meget vidt omkring her i forbindelse med førstebehandlingen – at forslaget jo ganske rigtigt, som fru Karina Lorentzen også sagde det, primært handler om at gøre tingene hurtigere, end de bliver gjort i dag. I dag er der allerede mulighed for, at politimyndighederne i et

EU-land kan spørge politimyndighederne i et andet EU-land, om man kender et dna-spor eller et fingeraftryk, eller søge i motorkøretøjsregisteret. Den store forskel med Prüm-afgørelsen og det at gøre det til fælles EU-lovgivning er, at man nu hurtigere kan søge i andre landes registre og finde ud af, om der er lande, der har informationer, der kunne være relevante for politimyndighederne at få adgang til.

Men som flere også her har understreget – og det synes jeg også er vigtigt at få sagt – er det, man får at vide, om man har et hit eller et no hit i dna-registreret; man får altså ikke at vide, hvilken person det er, eller personnummer eller andre ting. Man får f.eks. i forbindelse med en voldtægtssag her i Danmark at vide: Ja, tyskerne har et dna-hit på det pågældende spor. Så må danske politimyndigheder fuldstændig efter de gældende regler i Danmark henvende sig til de tyske myndigheder og bede om informationer, hvis man ønsker at gå videre med sagen. Der bliver ikke ændret ved de materielle regler i Danmark. De regler, der er i dag, for videregivelse af oplysninger og for at få oplysninger til Danmark er præcis de samme, som de var, før EU blev enige om at lave det her særlig hurtige hit/no hit-system. Så det, det drejer sig om, er sådan meget forenklet sagt, at frem for at sende breve rundt til 27 andre EU-lande og spørge, om de kender et dna-spor, så kan man nu gå ind i en fælles database og se, at det er f.eks. Grækenland eller Tyskland, man skal henvende sig til, for de har allerede dna-spor på det spor, man selv finder. Og det synes jeg faktisk er rigtig, rigtig fornuftigt.

Jeg synes også, det er vigtigt her at få understreget, at denne EU-afgørelse egentlig bygger på, at en række EU-lande jo for år tilbage valgte at lave det, der hedder forstærket samarbejde, og altså gå videre end det EU-samarbejde, der var mellem landene, og de valgte altså at lave den her såkaldte Prüm-afgørelse. Det har vist sig – det har vi bl.a. under møderne nede i EU fået rigtig, rigtig gode eksempler på fra Tyskland og Østrig – at det, at man har lavet det her samarbejde, faktisk har betydet, at man har kunnet få opklaret en lang række meget alvorlige forbrydelser. Så det har været utrolig godt set med politimæssige briller, at man har fået det her redskab. Og nu har man så altså valgt at sige, at det, nogle få lande havde valgt at gøre selv, gør vi nu til EU-regler, fordi det rent faktisk er med til at gøre politisamarbejdet effektivt. Og det synes jeg er rigtig godt.

Til hr. Morten Messerschmidt vil jeg sige, at det jo er fuldstændig korrekt, at vi har haft en behandling af den her sag tidligere, både i Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg, og det er korrekt, at Dansk Folkeparti da var meget skeptisk over for forslaget. Men det var ikke så meget dna-delen, Dansk Folkeparti var skeptisk over for. Som jeg erindrer det, var der to andre ting, som Dansk Folkeparti var meget skeptisk over for; det var dels spørgsmålet om at udvide det, der hedder hot pursuits, altså muligheden for, at tysk politi kan lave grænseoverskridende aktiviteter ind i Danmark, og dels var der spørgsmålet om air marshalls, om at have bevæbnede vagter om bord på fly. De to ting er røget ud. Det var der ikke opbakning til, så det, der egentlig var Dansk Folkepartis modstand i sin tid, er slet ikke med i forslaget, det blev rensset ud af det. Det, der er tilbage i forslaget, er dna-delen, det er motorkøretøjsregisterdelen og så de regler, som vi allerede har i Danmark i dag, om, at man kan lave fælles efterforskningshold; men hvis det er i Danmark, er det altså dansk politi, der bestemmer, om man skal det, og det er efter danske regler og dansk myndighed. Så det, der egentlig var Dansk Folkepartis modstand, og det, jeg også hørte hr. Morten Messerschmidt sige fra talerstolen her i dag, er simpelt hen pillet ud af forslaget. Den del af traktaten er ikke blevet til noget, og det var simpelt hen, fordi der var så stor skepsis fra en lang række andre medlemslande, at man pillede det ud.

Så det er altså en begrænset del af Prümtraktaten, vi i dag diskuterer her, og det synes jeg er meget vigtigt for den videre udvalgsbehandling. Så jeg giver selvfølgelig Dansk Folkeparti en chance for at komme med, for jeg tror faktisk med det kendskab, jeg har til Dansk Folkepartis retspolitik, at der burde være opbakning til det, der ligger her, hvor der er rensset nogle ting ud, jeg ved man var mere skeptisk over for.

Til SF's fru Karina Lorentzen vil jeg sige tak for de positive takter. SF støttede jo også forhandlingsmandatet i sin tid. Vi udveksler jo allerede i dag oplysninger, og man kan diskutere, om de oplysninger kan blive misbrugt. Det kan de, og det kan de allerede i dag. Derfor er det også relevant at se på, hvad vi kan gøre for at lave en bedre beskyttelse af personoplysninger, og der har hr. Naser Khader fuldstændig ret i, at en af måderne, hvorpå vi forsøger at imødekom-

me den bekymring, som jeg også har hørt i dag her i Folketingssalen, jo er ved det andet EU-instrument, som vi nu har lavet, nemlig det EU-instrument, der handler om at lave fælles mindsteregler for personbeskyttelse, og det forslag kommer jeg faktisk med i denne folketingsssamling i form af et beslutningsforslag. Så den del, jeg kunne høre SF syntes manglede lidt, kommer sådan set senere i den her måned. Der bliver det fremsat som beslutningsforslag, så det kan supplere de regler, vi her har beskæftiget os med.

Ellers vil jeg sige tak for en rigtig god debat. Der har som sagt, og som flere har været inde på, selvfølgelig været nogle høringssvar, der har været kritiske over for dele af lovforslaget. Jeg synes nu, man har ramt en meget fin balance. Men jeg er helt indstillet på, at vi under udvalgsbehandlingen selvfølgelig også dykker nærmere ned i reglerne om beskyttelse af personoplysninger, men også andre ting, der måtte have Folketingets partiers interesse, så der er bred tilslutning til forslagene og de forhåbentlig bliver endelig vedtaget inden sommerferien.

Kl. 15:41

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 1. behandling af lovforslag nr. L 79:

Forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union, lov om udlevering af lovovertrædere og lov om Det Centrale Dna-profil-register. (Gennemførelse af rammeafgørelsen om en europæisk bevissikringskendelse og rammeafgørelsen om anvendelse af principet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraf m.v.).

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(Fremsættelse 27.02.2008).